

AKATYST

KU CZCI BOGURODZICY

AKATHISTOS

Od pierwszych wieków chrześcijanie czcili na różne sposoby Matkę Bożą. Kult ten, szczególnie w Bizancjum, znajdował swój wyraz w liturgii, a także w poezji. Jednym z najwspanialszych dowodów miłości, jaką otaczano Matkę Pana Jezusa, jest hymn liturgiczny ku czci Bogurodzicy zwany Akatystem. Słowo "akatyst" oznacza nabożeństwo składające się z pieśni pochwalnych, modlitw ku czci Chrystusa, Najświętszej Maryi Panny i Świętych, odmawianych na stojąco. Z uwagi na greckie znaczenie tego słowa, czyli Akathistos (grec. "a" – nie, "kathiden" – siedzieć, nie siedzący, spolszczone akatyst), hymn śpiewany na stojąco, uważa się, że Akatyst jest najstarszym hymnem maryjnym, wykonanym 7 sierpnia 626 roku naszej ery, kiedy dzięki opiece Bogurodzicy, Konstantynopol został uratowany przed atakiem pogańskich Awarów. Wówczas gwałtowny huragan rozprężył nieprzyjacielską flotę, rzucając statki na wybrzeże niedaleko sanktuarium Matki Bożej w jednej z dzielnic Konstantynopola. Ludność miasta śpiewała wtedy całą noc na stojąco hymn ku Bogurodzicy, dziękując w ten sposób za ratunek. Dodano wtedy do Akatystu dziękczynną dedykację "O, Waleczna Hetmanko". Ok. VIII w., dzięki kontaktom Wenecjan ze Wschodem, Akatyst został przeniesiony do Włoch i przetłumaczony na łacinę. Polski przekład został dokonany w 1965 roku. Największe zasługi w powrocie Akatystu do liturgii ma święty Jan Paweł II, wskazując na nabożeństwo wspólne dla obu kościołów jako drogę prowadzącą do pełnej jedności.

Obecnie można go usłyszeć w różnych świątyniach na całym świecie. Ojciec Święty Benedykt XVI, jedną ze zwyczajowych katechez podczas audiencji generalnej poświęcił autorowi Akatystu, świętemu Romanowi Pieśniarzowi. Świętemu zostały objawione w cudowny sposób słowa i melodia Akatystu. Treść hymnu koncentruje się wokół tematu obecności Maryi w Tajemnicy Słowa Wcielonego i Jego Kościele. Zwrotki zaczynają się od kolejnych liter alfabetu greckiego, na przemian przeplatają się teksty maryjne i chrystologiczne. Każda strofa zaczyna się od zapowiedzi wydarzenia lub tematu, co ma skierować rozmyślanie ku wnętrzu tajemnicy.

Akatyst składa się z dwóch części. W pierwszej, przedstawiającej historię z życia Maryi od Zwiastowania do Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni. W drugiej teologicznej, rozważającej boską i ludzką naturę Chrystusa i dziewictwo Maryi. Akatyst jest hymnem radości, składającej się z dwunastu strof, zwanych ikosami. Anielskie "Ave Maria" nie odpowiada polskiemu tłumaczeniu "Witaj", którym rozpoczyna się każdy wers litaniijnej części ikosu. Akatyst współcześnie ma swoje wersje w języku angielskim, francuskim, niemieckim i włoskim. Obecnie jest śpiewany w czasie Wielkiego Postu, w Święto Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny oraz Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Maryi. Na Jasnej Górze Akatyst do Bogurodzicy Maryi jest śpiewany w każdą sobotę w Kaplicy Cudownego Obrazu o godzinie dwudziestej w intencji pokoju na całym świecie.

AKATYST

t.: Romanos Melodos
(ok. VI w.)

KONDAKION 1

Kondakion wstępny

1 O, Wa - lecz - na Het - man - ko,

2 zwy - cięs - ką wdzię - czno - ści pieśń,

3 z nie - wo - li wy - swo - bo - dze - ni, słu - dzy Two - i,

4 nie - siem Ci, Bo - gu - ro - dzi - co.

5 Ty, któ - ra po - sia - dasz moc nie - zwy - cię - żo - ną,

6 od wszel - kich nie - szczęść wy - baw nas,

7 byś - my do Cie - bie wo - ła - li:

8 Wi - taj, Ob - lu - bie - ni - co Dzie - wi - cza.

IKOS 1

9 *solo*

10 Archanioł z nieba po - stan był, by "Witaj" Matce Bo - ga rzekł. A kiedy ujrzał,
że na jego bezcielesny głos bierzesz na siebie cia - ło, Pa - nie. stanął w zachwycie wołając do Niej:

11 *wszyscy* ,

1. Wi - taj, przez którą ja - śnie - je ra - dość
2. Wi - taj, o wysokości, pojęciom ludz - kim nie - dos - tęp - na,
3. Wi - taj, gwiazdo Słońce nam u - ka - zu - ją - ca,

12 ,

1. Wi - taj, dla której kła - twa od - pu - szczo - na,
2. Wi - taj, głębino nawet anielskim o - kiem nie - zba - da - na
3. Wi - taj, łono Bos - kie - go wcie - le - nia,

13 ,

1. Wi - taj, która Adama pod - no - sisz z u - pad - ku
2. Wi - taj, bo jes - teś tro - nem Kró - la
3. Wi - taj, przez którą stwo - rze - nie się od - na - wia,

14 ,

1. Wi - taj, która od łez u - wal - niasz E - wę.
2. Wi - taj, bo dźwigasz Tego, co wszyst - kie dźwi - ga rze - czy.
3. Wi - taj, przez którą Stwórca dziec - kiem się sta - je.

15 *refren - wszyscy*

Wi - taj, Ob - lu - bie - ni - co Dzie - wi - cza.

KONDAKION 2

16 *solo*

17 Bacząc Najświętsza Panna na swoje dzie - wi - ctwo do Gabriela śmieje rzecze: "Dziwne twej
18 mo - wy zna - cze - nie i duszy mojej do po - ję - cia tru - dne.

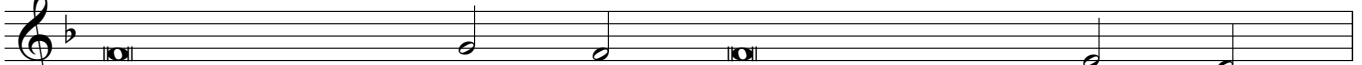
18 Poczęcie bowiem bez męża udziału i macierzyństwo gło - sisz mi wo - ła - jąc: Al - le - lu - ja

20 *refren - wszyscy*

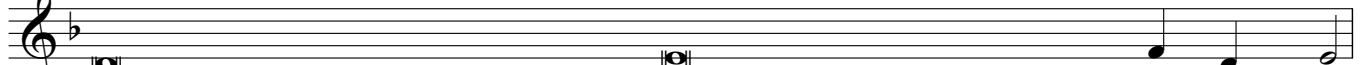
Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

IKOS 2

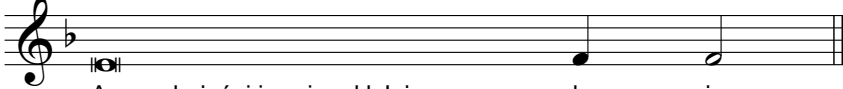
21

solo

22 Czeka Dziewica z uprag - nie - niem na poznanie niepoznawal - ne - go

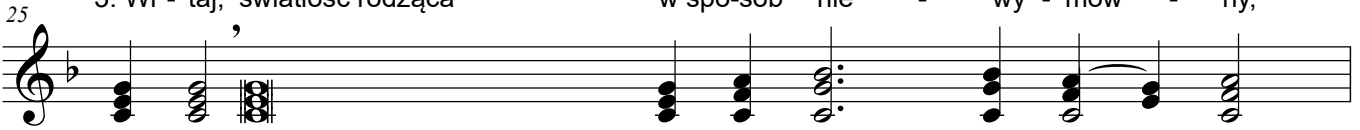
23 i rzecze Bożemu słudze: Czyż ło no moje dzie - wicze może począc i porodzić Syna? Po - wiedz mi.

A on w bojaźni i czci rzekł Jej wo - ła - jąc:

24 *wszyscy*

1. Wi - taj, wtajemniczona w nie - wy - mow - ną ra - dę,
 2. Wi - taj, drabino, po której sam Bóg z nie - ba zstą - pił,
 3. Wi - taj, światłość rodząca w spo - sób nie - wy - mow - ny,

1. Wi - taj, pełna wiary w spra - wy mil - cze - nia go - dne,
 2. Wi - taj, moście wiodący z zie - mi ku nie - bio - som,
 3. Wi - taj, któraś nikomu nie wyjawi - ła swej ta - je - mni - cy,

1. Wi - taj, któraś przedsmakiem cu - dów Chry - stu - so - wych,
 2. Wi - taj, cudzie, o którym słów brak jest a - nio - ło m,
 3. Wi - taj, która przekraczasz wie - dzę wszy - stkich mędr - ców,

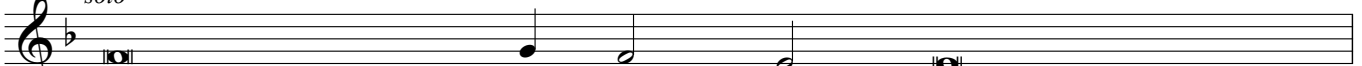

1. Wi - taj, pełnio wszystkiego, co o Nim jest praw - dą.____
 2. Wi - taj, rano bolesna za - da - na de - mo - nom.____
 3. Wi - taj, która wierzącym roz - jaś - niasz u - my - sły.____

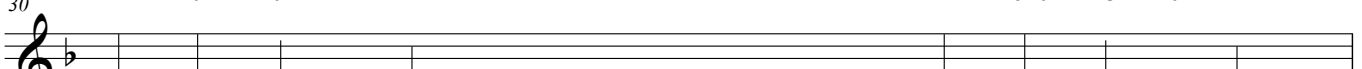
28 *refren - wszyscy*

Wi - taj, Ob - lu - bie - ni - co Dzie - wi - cza.

KONDAKION 3

29 *solo*

Dziewicę, co męża nie zna - ła, Moc Najwyższego okryła cieniem

31 ku po - czę - ciu; a Jej ło no nietknięte urodzają uczy - ni - ła ro - ła

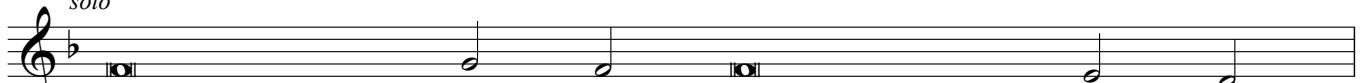

dla wszystkich, którzy chcą zbierać zbawienie tak jej śpie - wa - jąc: Al - le - lu - ja.

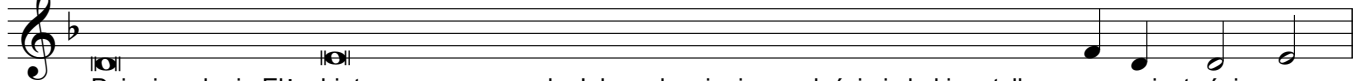
33 *refren - wszyscy*

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

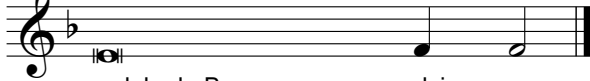
IKOS 3

34 *solo*

35 Elżbietę odwiedzić po - bieg - ła Panna napelniona Bo - giem.

36 Dziecię w łonie Elż - biety zaraz rozpoznało Jej pozdrowienie z radością i skokiem tylko za - miast śpie - wu

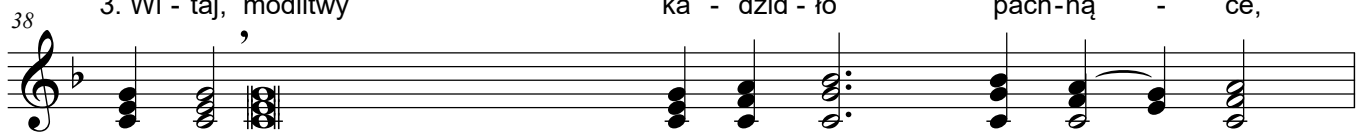

wołało do Boguro - dzi - cy:

37 *wszyscy* ,

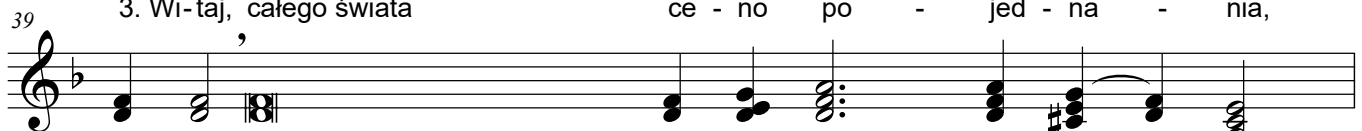
1. Wi - taj, konarze
2. Wi - taj, niwo dająca
3. Wi - taj, modlitwy

pnia, co nie u - sy - cha,
ob - fi - tość zmi - ło - wań,
ka - dzid - ło pach - ną - ce,

1. Wi - taj, pole rodzące
2. Wi - taj, stole pełny
3. Wi - taj, całego świata

O - woc nies - ka - la - ny,
bo - gactw po - jed - na - nia,
ce - no po - jed - na - nia,

1. Wi - taj, uprawiająca rolę Rolnika
2. Wi - taj, bo nam gotujesz łąkę
3. Wi - taj, dobroci Boża

lu - dzi przy - ja - cie - la,
sło - dkich roz - ko - szy,
śmier - tel - nym życ - li - wa,

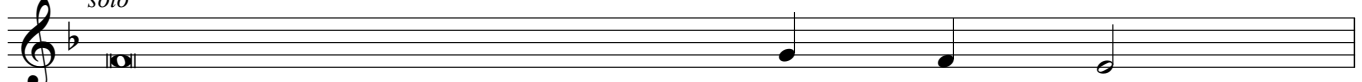
1. Wi - taj, która nam rodzisz
2. Wi - taj, bo duszom przystań
3. Wi - taj, któraś śmiertelnych śmiałym

Ro - dzi - cie - la ży - cia.____
spo - koj - ną spo - so - bisz.____
przys - tę - pem do Bo - ga.____

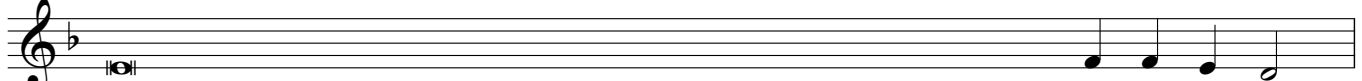
41 *refren - wszyscy*

Wi - taj, Ob - lu - bie - ni - co Dzie - wi - cza.

KONDAKION 4

42 *solo*

43 Falami sprzecznych myśli szarpany jak burzą chwiał się i gu - bił Jó - zef.

44 Patrząc na Ciebie, dotąd nietkniętą od męża, snuł ciemny domysł o tajemnym związku, o Nie - na - gan - na.

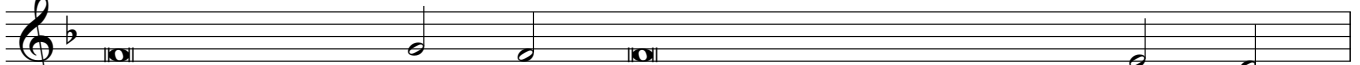

Lecz pouczony od Ducha Świętego o tym po - czę - ciu, za - wo - łał: Al - le - lu - ja.

46 *refren - wszyscy*

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

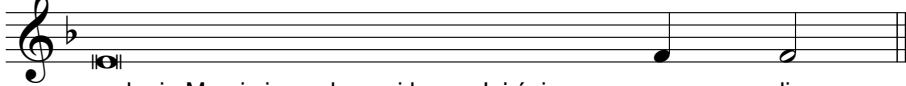
IKOS 4

47 *solo*

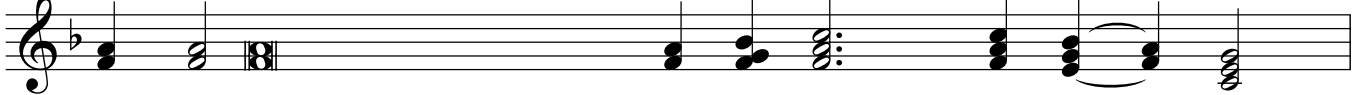
48 Gdy usłyszeli pas - te - rze aniołów śpiewanie o przyjściu Chrystusa w cie - le,

49 pobiegli jak do pas - te - rza ujrzeli Go jak Baranka bez ____ ska - zy,

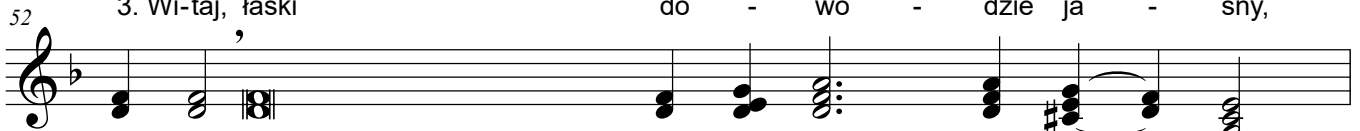
na łonie Maryi się paś, a oni hymn Jej śpie - wa - li:

50 *wszyscy*

1. Wi - taj, Matko Ba - ran - ka i Pas - te - rza,
 2. Wi - taj, bo z ziemią śpiewają ra - dos - ne nie - bio - sa,
 3. Wi - taj, podporo wia - ry na - szej moc - na,

1. Wi - taj, zagrodo du - cho - wych o - wie - czek,
 2. Wi - taj, bo z niebem płąsa szczę - śli - wa zie - mia,
 3. Wi - taj, łaski do - wo - dzie ja - sny,

1. Wi - taj, obrono od wil - ków nie - wi - dział - nych,
 2. Wi - taj, Ty apostołów nie - mil - kną - ce u - sta,
 3. Wi - taj, która piek - ło o - ga - ła - casz,

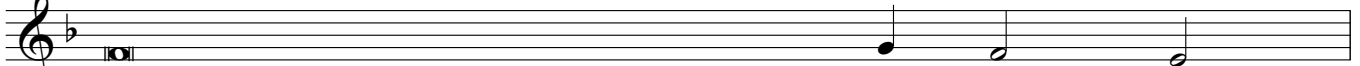

1. Wi - taj, bramy raju nam o - twie - ra - ją - ca ____
 2. Wi - taj, niezwyciężone męstwo zwycięstwa wie - niec no - szą - cych ____
 3. Wi - taj, która nas chwa - łą przy - o - dzie - wasz. ____

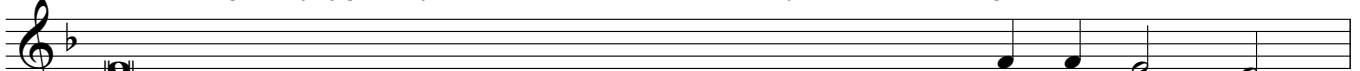
54 *refren - wszyscy*

Wi - taj, Ob - lu - bie - ni - co Dzie - wi - cza.

KONDAKION 5

55 *solo*

56 Hen, ku Bogu lecącej gwiazdy blaskiem urzeczeni poszli za nią Ma - go - wie,

57 a trzymając się mocno niebieskiej latarni znaleźli w jej promieniach potęż - ne - go Wład - cę,

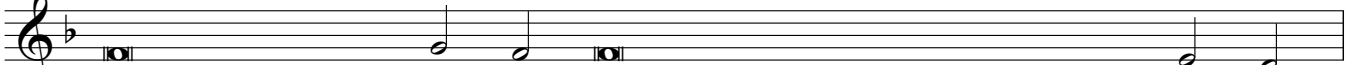

i dostępując do Niedostępnego wi - ta - li Go wo - ła - jąc: Al - le - lu - ja.

59 *refren - wszyscy*

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

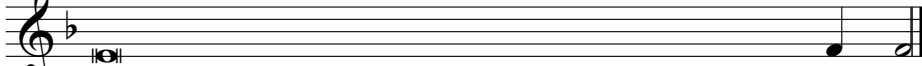
IKOS 5

60 *solo*

61 I gdy ujrzeli synowie Chal - de - i na rękach Dziewicy Tego, co ludzi stworzył swą rę - ką,

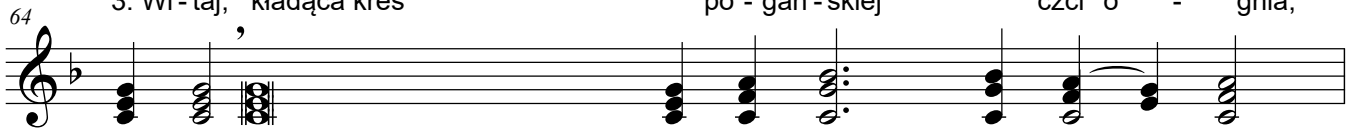
62 rozpoznali w Nim Pa - na, choć przyjął na się pos - tać słu - gi.

Skwapliwie uczcili Go swymi darami, a Błogostawionej wo - ła - li:

63 *wszyscy* ,

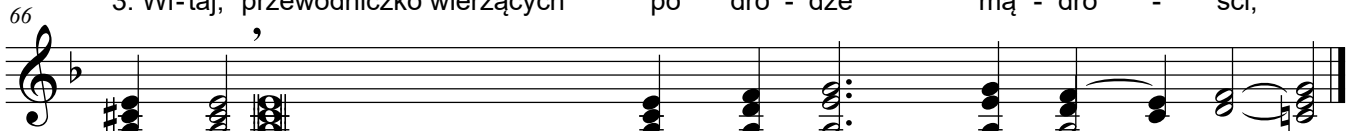
1. Wi - taj, Matko Gwiazdy nie - za - cho - dzą - cej,
 2. Wi - taj, przez którą tyran nieludzki wygnany ze swo - je - go władz - twa,
 3. Wi - taj, kładąca kres po - gań - skiej czci o - gnia,

1. Wi - taj, promieniu dnia mi - stycz - ne - go,
 2. Wi - taj, ukazująca Chrystusa Pana, lu - dzi Przy - ja - cie - la,
 3. Wi - taj, tłumiąca pło - mień na - mięt - noś - ci,

1. Wi - taj, gasząca za - rze - wie fa - łszu,
 2. Wi - taj, wyzwalająca od pogańs - kie - go bał - wo - chwal - stwa,
 3. Wi - taj, przewodniczko wierzących po dro - dze ma - dro - ści,

1. Wi - taj, oświęcająca wyz - naw - ców Trój - cy Świę - tej.
 2. Wi - taj, ocalająca od brud - nych u - czyn - ków.
 3. Wi - taj, radości wszech ludz - kich po - ko - leń.

67 *refren - wszyscy*

Wi - taj, Ob - lu - bie - ni - co Dzie - wi - cza.

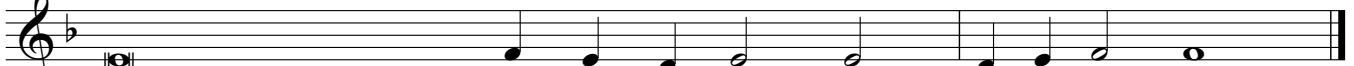
KONDAKION 6

68 *solo*

69 Jakże zmienieni w Boga niosących he - rol - dów wracali do Babi - lo - nu Ma - go - wie.

70 Spełniając Twe polecenie wszystkim głosili o To - bie, żeś Zbaw - cą,

lecz pominęli Heroda głupca, co śpie - wać nie u - miał: Al - le - lu - ja.

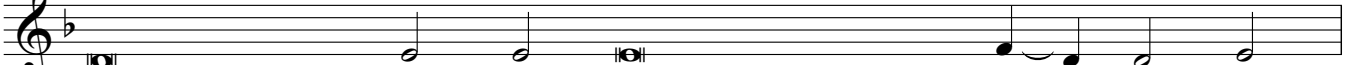
72 *refren - wszyscy*

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

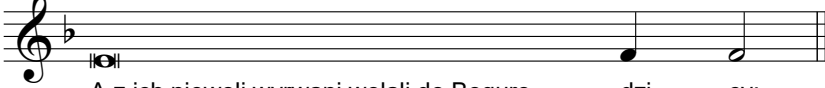
IKOS 6

73 *solo*

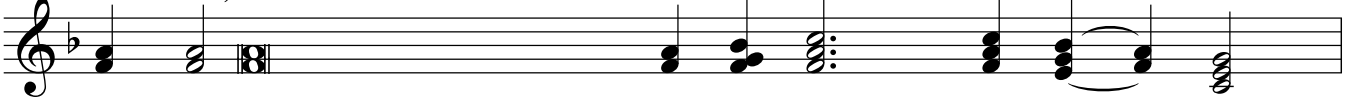
74 Kiedyś Egipt oświecił światłem swojej praw - dy, przepędziłeś precz ciemności błę - du.

75 Bożki egipskie, o Zbaw - co, nie mogły sprostać Twej sile ru - nę - ły.

A z ich niewoli wyrwani wołali do Boguro - dzi - cy:

76 *wszyscy* ,

1. Wi - taj, która ludzi pros - tu - jesz ku gó - rze,
 2. Wi - taj, morze, w którym faraon u - to - nął du - cho - wy,
 3. Wi - taj, pokarmie mannę nam zas - tę pu - ją - cy,

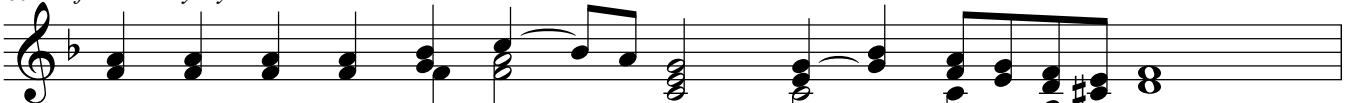
1. Wi - taj, która demony strą - casz do prze - paś - ci,
 2. Wi - taj, skało, z której źródło tryska dla spra - gnio - nych ży - cia,
 3. Wi - taj, Służebnico Świę - te - go Po - kar - mu,

1. Wi - taj, błędu dep - cą - ca sza - leń - stwo,
 2. Wi - taj, słupie ognisty, wio - dą - cy przez ciem - ność,
 3. Wi - taj, ziemio Bo - żej o biet - ni - cy,

1. Wi - taj, ujawniająca u - łu - dę bał - wa - nów.
 2. Wi - taj, osłono nad światem szer - sza niż li chmu - ra.
 3. Wi - taj, miodem i mle - kiem pły - ną - ca.

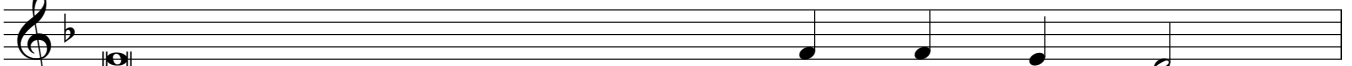
80 *refren - wszyscy*

Wi - taj, Ob - lu - bie - ni - co Dzie - wi - cza.

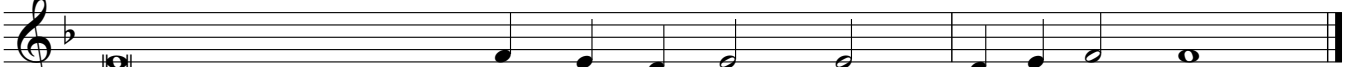
KONDAKION 7

81 *solo*

82 Lepszego pragnąc świata i odejś - cia w wiecz - ność chciał Symeon opuścić ziemi tej mar - ność.

83 I wtedy dałeś mu się dzieckiem, lecz on rozpoznał pełnię Bo - ga w To - bie,

podziwiał mądrość Twoją niewy - mow - ną i wo - łał: Al - le - lu - ja.

85 *refren - wszyscy*

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

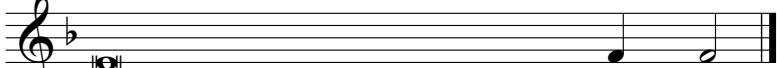
IKOS 7

86 *solo*

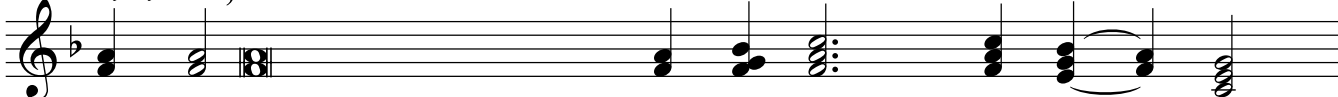
87 Moc swą zjawiając Stwórcą, nowe ukazał stwo - rze - nie nam, którzy przezeń jes - teś - my.

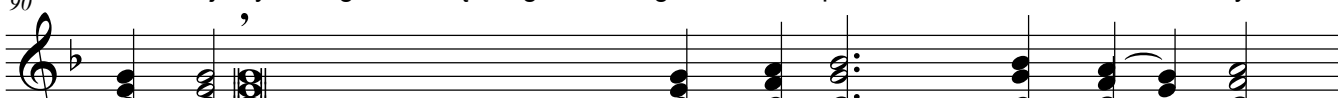
88 Z łona, co nie zaznało na - sie - nia, wyszedł i ustrzegł to łono nie - na - ru - szo - ne,

abyśmy cud ten uznając chwalili je i wo - ła - li:

89 *wszyscy*

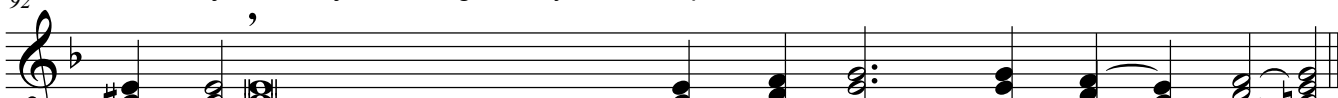
1. Wi - taj, kwiecie nig - dy nie wię - dną - cy,
 2. Wi - taj, drzewo o słodkim Owocu, po - kar - mie wie - rzą - cych,
 3. Wi - taj, Ty, co łagodzisz Sędziego gniew - spra - wied - li - wy,

1. Wi - taj, korono wstrze - mię - żli - wo - ści,
 2. Wi - taj, listowie, w którego obfitym cieniu wie - lu się u - kry - wa,
 3. Wi - taj, przebaczenie niosąca dla wie - lu grzesz - ni - ków,

1. Wi - taj, prawzorze jasny na - sze - go zmar - twych - wsta - nia,
 2. Wi - taj, boś w łonie nosiła zblą - ka - nych Prze - wod - ni - ka,
 3. Wi - taj, szato dojrzałości ogołoconych z pra - wa do mó - wie - nia,

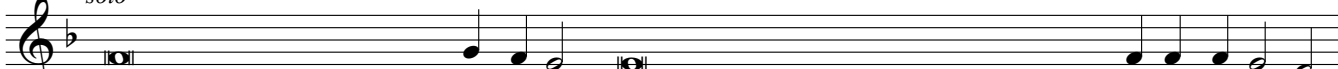
1. Wi - taj, ukazująca nam ży - cie a - niel - skie.
 2. Wi - taj, boś porodziła Wyba - wi - cie - la poj - ma - nych.
 3. Wi - taj, miłości wszelkie przewyższa - ją - ca prag - nie - nie.

93 *refren - wszyscy*

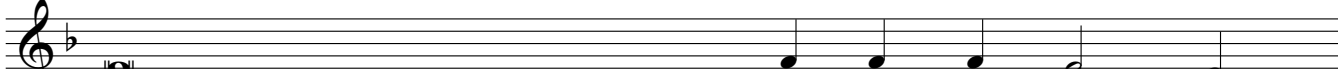
Wi - taj, Ob - lu - bie - ni - co Dzie - wi - cza.

94 *solo*

KONDAKION 8

95 Narodzenie inne i obce nasze - mu wi - dząc, stańmy się obcy światu, a umysł nasz skie - ruj - my ku nie - bu.

96 Przez to Narodzenie Najwyższy objawił się na ziemi po - kor - nym czło - wie kiem,

pragnąc ku górze prowadzić wszystkich, co doń wo - ła - ją: Al - le - lu - ja.

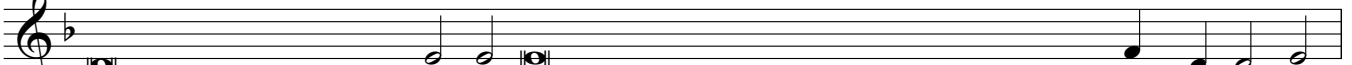
98 *refren - wszyscy*

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

IKOS 8

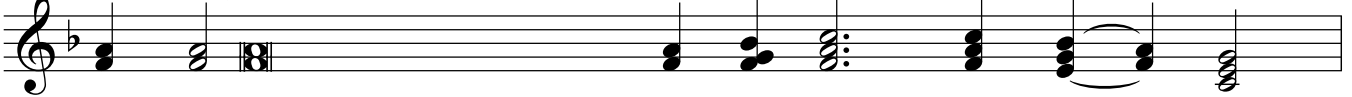
99 *solo*

100 O, Słowo, przebywające w pełni doczes - noś - ci, Ty nie opuszczasz wieczności swej wca - le.

101 Jesteś wśród nas nieogar - nio - ne. Albowiem Boskie ku nam zejście nie było tylko zmia - ną miej - sca

te narodziny z Dziewicy, co Boga pełna słucha naszych gło - sów:

102 *wszyscy*

1. Wi - taj, Ty, co ogarniasz Nie - o - gar - nio - ne - go
 2. Wi - taj, tronie najświętszy Tego, co jest nad Che - ru - by,
 3. Wi - taj, przez którą przes - tęp - stwo się gła - dzi,

1. Wi - taj, bramo wznios - tej ta - jem - ni - cy,
 2. Wi - taj, mieszkanie wzniosłe Tego, co po - nad Se - ra - fy,
 3. Wi - taj, przez którą raj nam się o - twie - ra,

1. Wi - taj, nowino sprzeciw bu - dzą - ca nie - wier - nych,
 2. Wi - taj, która jednoczysz, co nie - po - jed - na - ne,
 3. Wi - taj, kluczu kró - les - twa Chrys - tu - sa,

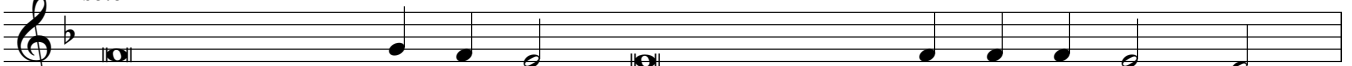

1. Wi - taj, chwało nieo - ba - lo - na wie - rzą - cych...
 2. Wi - taj, która dziewiczość łą - czysz z ma - cie - rzyń - stwem.
 3. Wi - taj, nadziejo szczę - śli - wej wiecz - no - ści...

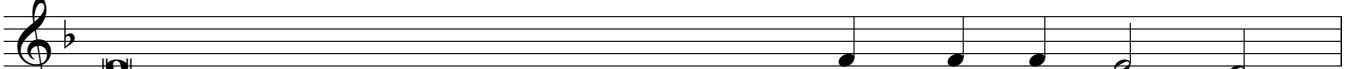
106 *refren - wszyscy*

Wi - taj, Ob - lu - bie - ni - co Dzie - wi - cza.

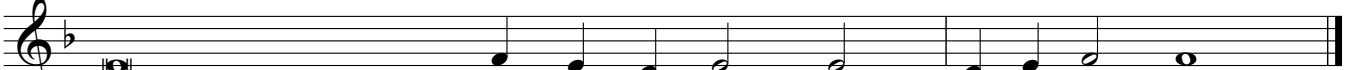
KONDAKION 9

107 *solo*

108 Podziwiali a - nio - ło - wie wielkie dzieło Two - je - go wcie - le - nia.

109 Widzieli jak nieprzystępny, Boże, stałeś się przystępnym dla wszyst - kich czło - wie - kiem.

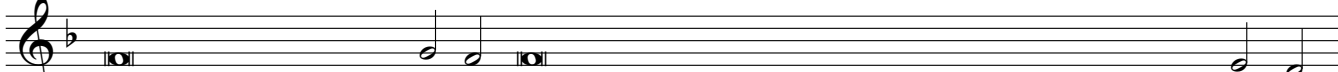

Zamieszkałeś między nami, słu - cha - jąc wo - ła - nia: Al - le - lu - ja.

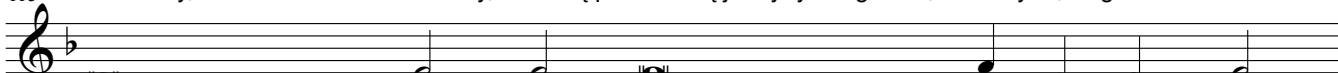
111 *refren - wszyscy*

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

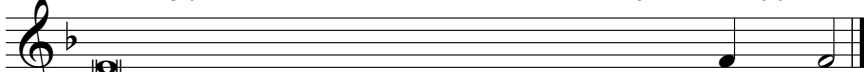
IKOS 9

112 *solo*

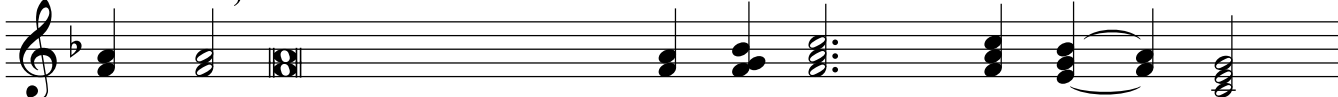
113 Retorzy, słów wielu miłość - ni - cy, milkną przed Tobą jak ryby bezgłębne, widzimy to, Boguro - dzi - co.

114 Nie mogą bowiem po - wie - dzieć, jak pozostając dziewicą mo - żesz ro - dzić.

My jednak tajemnicę Twoją podziwiając, wołamy z wia - rą:

115 *wszyscy*

1. Wi - taj, naczynie Bo - żej Mą - droś - ci,
 2. Wi - taj, bo przemądrzali badacze sta - li się głup - ca - mi,
 3. Wi - taj, wyciągająca z ot - chła - ni nie - wie - dzy,

1. Wi - taj, skarbnico Je - go o - patrz - noś - ci,
 2. Wi - taj, bo twórcy mitów mar - nie prze - mi - nę - li,
 3. Wi - taj, wzbogacająca poz - na - nie u wie - lu,

1. Wi - taj, która mędrcom wy - ty - kasz nie - mąd - rość,
 2. Wi - taj, boś rozerwała A - teń - czy - ków si - dła,
 3. Wi - taj, korabiu pra - gną - cych zba - wie - nia,

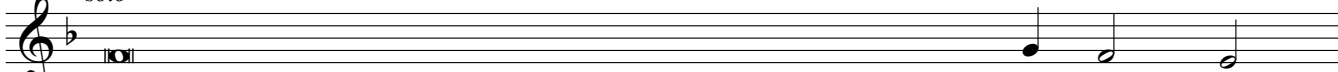

1. Wi - taj, która uczonym wy - ka - zu - jesz nie - uc - two -
 2. Wi - taj, bo sieci Ry - ba - kom na - peł - niasz -
 3. Wi - taj, porcie pły - ną - cych przez ży - cie -

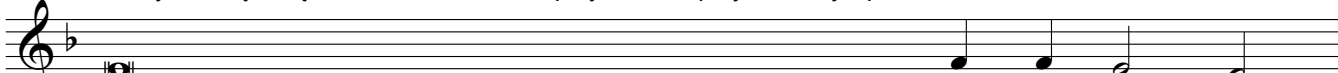
119 *refren - wszyscy*

Wi - taj, Ob - lu - bie - ni - co Dzie - wi - cza.

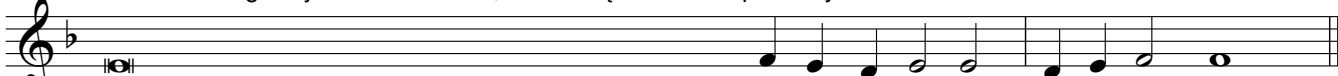
KONDAKION 10

120 *solo*

121 Samym sobą chcąc świat ocalić i uładzić przyszedł nieprzymuszony Spraw - ca ła - du,

122 a chociaż Bogiem jest nasz Pasterz, ukazał się wśród nas podobnym nam Ba - ran - kiem.

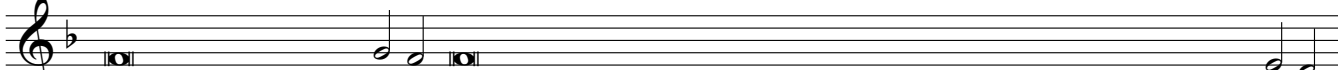

I nas, podobnych sobie, wzywając do siebie jako Bóg sły - szy wo - ła - nie: Al - le - lu - ja.

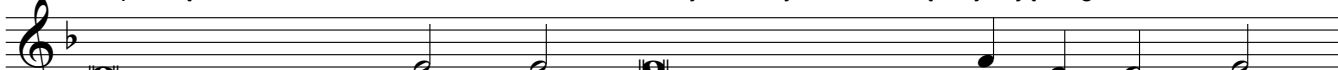
124 *refren - wszyscy*

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

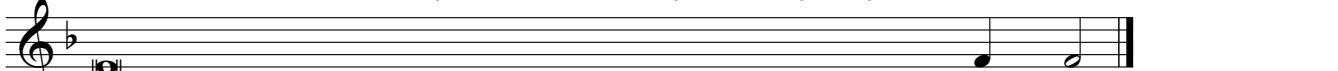
IKOS 10

125 *solo*

126 Spieszą do Ciebie Dzie-wi-ce, boś murem im obronnym i wszystkim, co Cię wzywają, Bogurodzico Dzie - wi-co,

127 Nieba i Ziemi Stwo - rzy - ciel przyozdobił Cię łaską, o Nies - ka - la - na.

A zamieszkawszy w Twoim łonie, nauczył wszystkich wznosić głos do Cie - bie:

128 *wszyscy*

1. Wi - taj, o wzniosła ko - lum - no dzie - wic - twa,
 2. Wi - taj, która odradzasz tych, co w grze-chu są po - czę - ci,
 3. Wi - taj, alkowo prze - czys-tych zaś - lu - bin,

129

1. Wi-taj, o bramo wiecz-ne - go zba - wie - nia,
 2. Wi-taj, dająca mądrość tym, co nie - roz - trop - ni,
 3. Wi-taj, zaślubiająca du - sze wier - ne Pa - nu,

130

1. Wi-taj, pierwszy owocu od - ro - dze - nia w Du - chu,
 2. Wi-taj, odpędzająca tego, co du - sze u - wo - dzi,
 3. Wi-taj, o piękna dzie - wic ży - wi - ciel - ko,

131

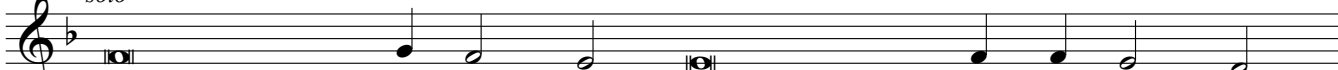

1. Wi - taj, szafarko wszech do - bro - dziejstw Bo - żych.____
 2. Wi - taj, rodząca Siew - cę nie - win - noś - ci.____
 3. Wi - taj, weselna dusz świę - tych przy - ja - ciół - ko.____

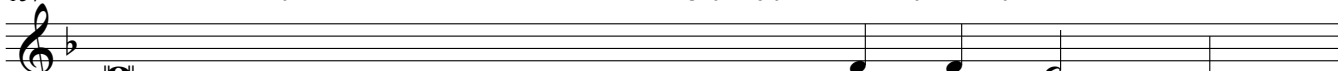
132 *refren - wszyscy*

Wi - taj, Ob - lu - bie - ni - co Dzie - wi - cza.

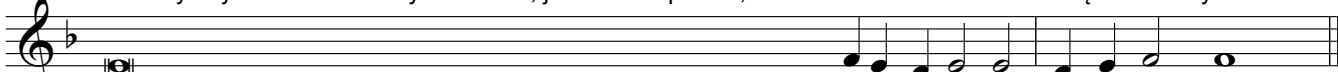
KONDAKION 11

133 *solo*

134 Śpiew pochwalny za - wo - dzi, gdy objąć chce pełnię Twych zmi - to - wań.

135 Choćbyśmy ofiarowali Ci ody tak liczne, jak ziarnka piasku, o Kró - lu świę - ty

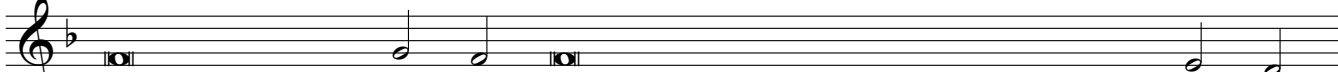

nie osiągnęlibyśmy nigdy godnej miary tego, co dajesz nam, którzy wamy do Cie-bie Al - le - lu - ja.

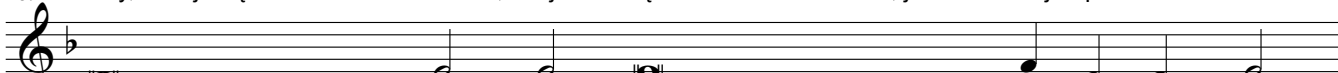
137 *refren - wszyscy*

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

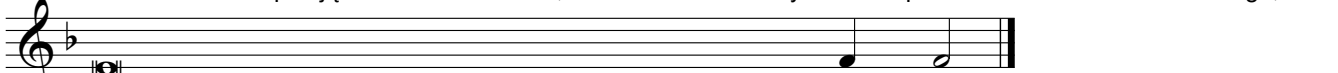
IKOS 11

138 *solo*

139 Ty, o Najświętsza Dzie - wi - co, jawisz się nam w ciemnościach, jak światłodajna po - chod - nia.

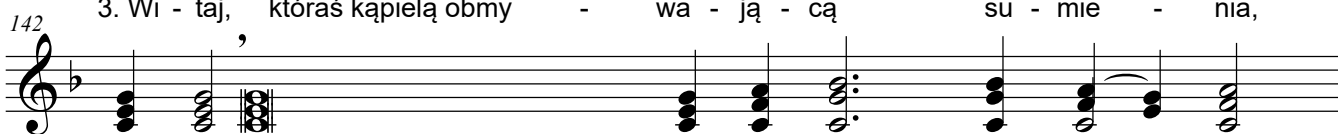
140 Niematerialne zapalając świat - ło, wiedziesz wszystkich do poz - na - nia Bo - ga,

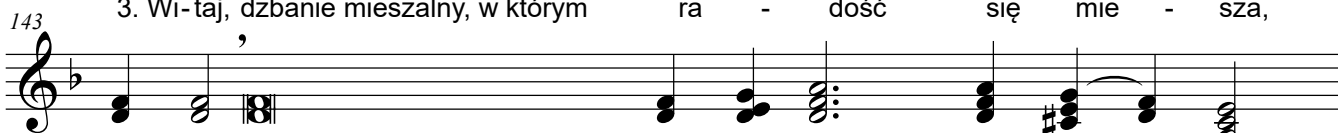
swoim blaskiem rozjaśniając umysły naszym uczczona wo - ła - niem:

141 *wszyscy*

1. Wi - taj, promieniu Słoń - ca du - cho - we - go,
 2. Wi - taj, bo nam wysyłasz Świat - ło jaś - nie - ją - ce,
 3. Wi - taj, któraś kąpielą obmy - wa - ją - cą su - mie - nia,

1. Wi - taj, odbicie Świat - łość - ci nie - przys - tęp - nej,
 2. Wi - taj, bo nam wypuszczasz obficie pły - ną - cą Rze - kę,
 3. Wi - taj, dzbanie mieszalny, w którym ra - dość się mie - sza,

1. Wi - taj, błyskawico dusze o - świe - ca - ją - ca,
 2. Wi - taj, obrazie uzdra - wia - ją - cej sa - dzaw - ki,
 3. Wi - taj, woni, dobry za - pa - chu Chrys - tu - sa,

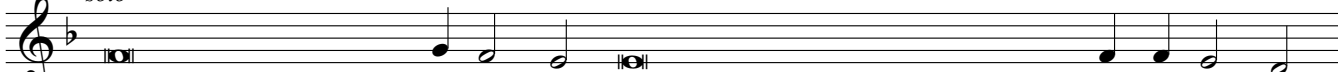

1. Wi - taj, gromie nie przy - ja - ciół ra - żą - cy.
 2. Wi - taj, niszcząca grzechu zma - zę ha - nieb - ną.
 3. Wi - taj, życie mistycznej i ra - dos - nej ucz - ty.

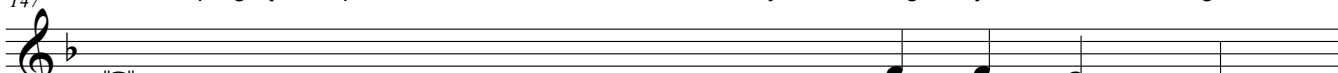
145 *refren - wszyscy*

Wi - taj, Ob - lu - bie - ni - co Dzie - wi - cza.

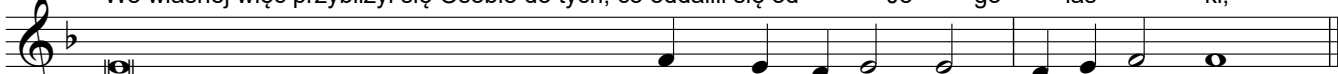
KONDAKION 12

146 *solo*

147 Udzielić pragnął łaski prze - ba - cze - nia za dawne winy Ten, co długi wszystkich lu - dzi gła - dzi.

148 We własnej więc przybliżył się Osobie do tych, co oddalili się od Je - go łas - ki,

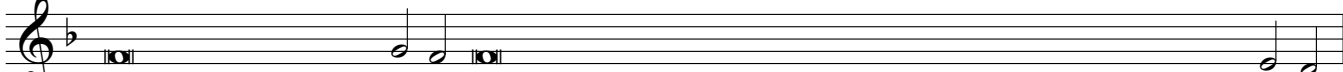

a potargawszy cyrograf ich winy, słyszy z ust wszyst - kich wo - ła - nie: Al - le - lu - ja.

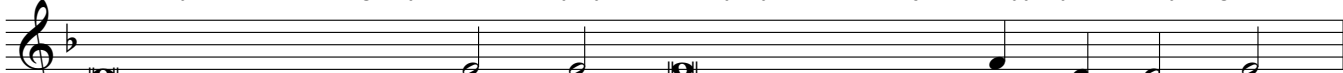
150 *refren - wszyscy*

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

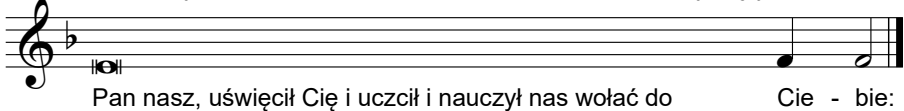
IKOS 12

151 *solo*

152 Wielbiąc pieśniami Twego Sy-na, chwalimy hymnem wszyscy też i Ciebie, jako świątynię duchową, Boguradzi-co.

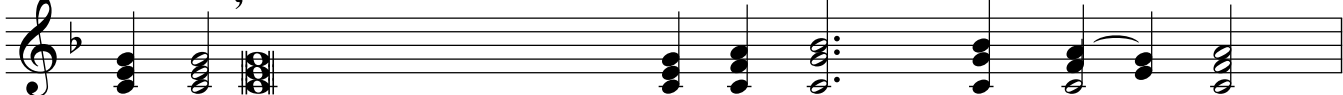
153 Ten, który mieszkał w Twoim łonie trzymając w dłoni wszystkie rzeczy,

Pan nasz, uświęcił Cię i uczcił i nauczył nas wołać do Ciebie:

154 *wszyscy*

1. Wi - taj, namiocie Bo - ga o - raz Sło - wa,
 2. Wi - taj, czcigodny diademie kró - lów Bo - go - boj - nych,
 3. Wi - taj, Ty, która wznosisz pom - ni - ki zwy - cię - twa,

1. Wi-taj, święta po - nad świę - te świę - tych,
 2. Wi-taj, chwało wysoka kap - ła - nów po - boż - nych,
 3. Wi-taj, która obalasz nie - przy - ja - ciół na - szych,

1. Wi-taj, arko złożona przez Du - cha Świę - te - go,
 2. Wi-taj, bastionie niezdobyty Koś - cio - ła świę - te - go,
 3. Wi-taj, lekarstwo dla cia - ła mo - je - go,

1. Wi-taj, niewyczerpana ży - cia skarb - ni - co...
 2. Wi-taj, murze nieobalony Kró - les - twa Bo - że - go...
 3. Wi-taj, duszy mo - jej o - ca - le - nie...

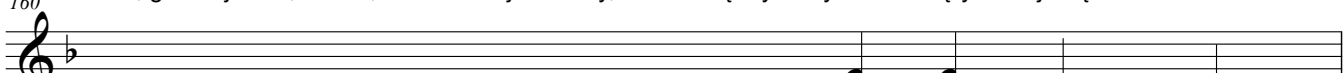
158 *refren - wszyscy*

Wi - taj, Ob - lu - bie - ni - co Dzie - wi - cza.

KONDAKION 13

159 *solo*

160 Zaiste, godna jesteś, Matko, wszel - kiej chwa - ty, któraś między wszystkimi świętymi Najświętsze zro - dzi - ła Sło - wo.

161 Racz przyjąć teraz ten nasz dar, od wszelkiego nieszczęścia nas broń wszyst - kich.

Od przyszłej kary wybaw nas, którzy pospółu do Ciebie wo - ła - my: Al - le - lu - ja.

163 *refren - wszyscy*

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.